

Θρακίστοι

Θρακίστοι δέ ἐπεκλήθησαν ἀπό τῆς τοιαύτης αἰ-
τίας. Ἐπὶ Ἀλυδίττου τοῦ τῶν Λυδῶν βασιλέως ὀνήρ τις
μετά γυναικὸς καὶ τῶν ἐμυτοῦ τέκνων, ἐκ Μυσίας τῆς
τῶν Θρακῶν χώρας δρυμῶμενος, ἡς καὶ θύμηρος μνημονεύει
λέγων οὕτως.

Μυσῶν τ' ἄγχεμάχων καὶ ἄγαυῶν ἵππημολγῶν.

διεπέρασεν εἰς τὰ μέρη τῆς Ἀσίας, εἰς χώραν τὴν λεγομένην
Λυδίαν, καὶ κατέκησε πλησίον τῆς πόλεως Λαρδέων. Τοῦ οὖν
βασιλέως πρὸς τὸ τῆς πόλεως τεῖχος καθιζομένου, διέρχετο ἡ
γυνὴ τοῦ Θρακοῦ, ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλῆς βαστάζουσα στάμνον, ἐπὶ
δέ τῶν χειρῶν ἡλακάτην καὶ ἀτράκτον, ὅπισθεν δέ πρὸς τὴν ζώ-
νην ἵππος τις προσεδέδετο. Καὶ ἐπὶ μὲν τῆς κορυφῆς ὁ σάμνος
ἢν μεστὸς θδατος· ἐν δὲ ταῖς χερσὶν εἰργάζετο νιζουσα ἐκ τῆς
ἡλακάτης τὸν ἀτράκτον. Ὅπισθεν δέ πρὸς τὴν ζώνην ἡ κρολούσθει ὁ
ἵππος ἀπό τῆς προῆς πεποτισμένος. Ταῦτης ἴδων ὁ βασιλεὺς με-
γάλως ἔθαυμασε, καὶ ἥρωτησε, πόθεν καὶ τίς καὶ ποῖας ἔστι πο-
λεως· Ἡ δέ ἀπεκρίνατο, Μυσῆ μὲν εἶναι τὸ γένος· Θράκης δ' ἔσ-
τιν αὐτὸς ποιεῖχνιον. Λαβών οὖν ὁ βασιλεὺς ἀπό τῆς γυναικὸς ἀ-
φορμῆν, πρεσβείαν πρὸς τὸν τῆς Θράκης βασιλέα ποιησάμενος,
Κότυν ὄνομαζόμενον, ἔκειθεν ἔλαβεν ἄνδρας μετοίκους μετά γυ-
ναικῶν καὶ τέκνων, δχλον ἵκανδον. Ταῦτην δέ τὴν ἴστορίαν Νικόλα-
ος ὁ Δαμασκηνός γράφει ἐν τῷ ἐκτικαὶ δεκάτῳ αὐτοῦ βιβλίῳ, ὁ
γργονδες ὑπογραφεῖς Ηρώδου τοῦ βασιλέως (Εκ. Κωντ. τοῦ Πορφυρογ.).
περὶ θεμάτων, Βιβλ. Α. κεφ. γι!).

Νικόλαος
Δαμασκηνός
Ἅγρεαν
ἐπ 98 Σ.Η. Λ.Β.
θεμάτων 3
εκδ. Κωντ.
σι 268

Θρακίστοι

Θρακίστοι δέ ἐπεκλιθησαν ἀπό τῆς τοιαύτης αἰ-
τίας. Ἐπὶ Ἀλυδίτου τοῦ τῶν Αὐδῶν Βασιλέως ἀνήρ τις
μετά γυναικός καὶ τῶν ἔσυτος τέκνων, ἐκ Μυσίας τῆς
τῶν Θρακῶν χώρας δρυμμένος, ἢς καὶ Θυμηρος μνημονεύει
λέγων οὕτως.

Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων καὶ ἄγαυῶν ἴστημολγῶν.

διεπέρασεν εἰς τὸ μέρη τῆς Ἀσίας, εἰς χώραν τὴν λεγομένην
Αυδίαν, καὶ κατέκησε πλησίον τῆς πόλεως Εὔροεων. Τοῦ οὖν
βασιλέως πρὸς τὸ τῆς πόλεως τεῖχος καθιζομένου, διέρχετο ἡ
γυνὴ τοῦ Θρακός, ἐπὶ μὲν τῆς αὐθιλῆς βαστάζουσα στάμνον, ἐπὶ^{της}
δέ τῶν χειρῶν ἡλακάτην καὶ θεραπεύειν, δημιουργεῖν δέ πρὸς τὴν ζω-
νην ἵππος τις προσεδέδετο. Καὶ τοῦ μὲν τῆς κορυφῆς δὲ σάμνος
ἢν μεστός θάτος· ἐν δέ ταῖς χερσὶν εἰργάζετο νήθουσα ἐκ τῆς
ἡλακάτης τὸν ἀτρακτον· δημιουργεῖν δέ πρὸς τὴν ζωνην ἡκολούθει δὲ
ἵππος ἀπό τῆς πηγῆς πεποτισμένος. Ταῦτης ίδων δὲ βασιλεὺς με-
γάλως ἔθαυμασε, καὶ ἥρωτησε, πόθεν καὶ τές καὶ ποῖας ἐσ' πό-
λεως· Η δέ ἀπεκρίνατο, Μυσῆ μὲν εἶναι τὸ γένος· Θράκης δὲ ἐσ-
τιν αὐτὸς πολέμην. Λαβόν οὖν δὲ βασιλεὺς ἀπό τῆς γυναικός ἀ-
φορμήν, πρεσβείαν πρὸς τὸν τῆς Θράκης βασιλέα ποιησάρενος,
Κρτινὸν δύνομαζθμενον, ἐκεῖθεν ἔλαβεν δυνδρας μετόκους μετά γυ-
ναικῶν καὶ τέκνων, δχλον ἱκανόν. Ταῦτην δέ τὴν ἴστορίαν Πικόλα-
ος δὲ Δαρμασκηνός γράφει ἐν τῷ ἐκτικαιδεκάτῳ αὐτοῦ βιβλίῳ, δ
γργονῶς ὑπογραφεῖς Ηράδου τοῦ βασιλέως (Εκ. Κωντ. τοῦ Πορφυρογ.
περὶ θερμάτων, Βιβλ. Α. Κεφ. Υ!) .-

Πικόλαος Δαρμασ-
κηνοῦ ἴστοριῶν.

ἐκ τοῦ ΙΗ. βιβλίου.

Ἐκδ. Κοραῆ.
Σελ. 263

Θρακίστοι

Θρακίστοι δέ ἐπεκλίθησαν ἀπό τῆς τοιαύτης αἰ-
τίας. Ήτε 'Αλυάττου τοῦ τῶν Δυσσῶν Βασιλέως ἀνήρ τις
μετά γυναικός καὶ τῶν ἑμυτοῦ τέκνων, ἐκ Μυσίας τῆς
τῶν Θρακῶν χώρας δρμάμενος, ἡς καὶ θυηρὸς μνημονεύει
λέγων οὕτως.

Πικολδού Δαρασ-
κηνοῦ Ιστοριῶν.
Ἐκ τοῦ Ι.βιβλ.
'Εκδ.Κοραή.
Σελ. 263

Μυσίν τ' ὁγχεμάχων καὶ ὁγαυῶν ιστημολγίων.

διεπέρασσεν εἰς τὰ μέρη τῆς Ἀσίας, εἰς χώραν τὴν λεγομένην
Δυδίαν, καὶ κατήκησε πλησίον τῆς πόλεως Εὔρεων. Τοῦ οὖν
βασιλέως πρός τὸ τῆς πόσεως οὔτος κακοπορένου, διηρχετο ἡ
γυνή τοῦ Θρακοῦ, ἐπὶ μὲν τῆς κοινῆς βασιλέως στάμνου, ἐπὶ
δε τῶν χειρῶν ἡλακάτην καὶ οὐρανού, διπλούσεν δέ πρός τὴν γυ-
νην ἴππος τις προσεδέδετο. Καὶ τοῦτο τῆς κορυφῆς ὁ σάρνος
ἥν μεστός θάτος· ἐν δέ χειρὶς χειρὶς εἰργάζετο νήσουσα ἐκ τῆς
ἡλακάτης τὸν ἀτρακτὸν ὄπ. οὐσεν δέ πρός τὴν γένην ἡκολούθει ὁ
ἴππος ἀπό τῆς πηγῆς πεπονισμένος. Ταῦτης ίσων ὁ βασιλεὺς με-
γάλως ἔθαμψε, καὶ ἥρατησε, πόθεν καὶ τις καὶ ποῖας ἐσὶ πο-
λεως; Ἡ δέ ἀπεκρίνατο, Μυσή μὲν εἶναι τὸ γένος· Ορδῆς δ' ἔσ-
τιν αὐτὸς πολεχνιον. Λοβῶν οὖν ὁ βασιλεὺς ἀπό τῆς γυναικός ἀ-
φορμήν, πρεσβείαν πρός τὸν τῆς Ορδῆς βασιλέα ποιησάμενος,
κότυν δυνοραζόμενον, ἐκεῖθεν ἔλαβεν ἀνδρας μετοίκους μετά γυ-
ναικῶν καὶ τέκνων, δχλον ἱκανόν. Ταῦτην δέ τὴν ιστορίαν Πικολα-
δούς ὁ Δαμασκηνός γράφει ἐν τῷ ἑκτωκαὶ δεκάτῳ αὐτοῦ βιβλίῳ, δ
γργονίς ὑπογραφεῖς Ηρώδου τοῦ βασιλέως (Εκ. Κωνσ. τοῦ Πορφυρογ.
περὶ θερμῶν, Βιβλ. Α. κεφ. γι) --

Θράσσας

Νικολάου Δα-
μασκηνοῦ.

Ιστοριῶν.

'Εκδ. Κοραή

Σελ. 236

ὅτι οἱ Ἀργοναῦται πλέοντες ἐπὶ κόχλους, ἐπεὶ
ἐγένοντο ἐν Δῆμνῳ ύπό γυναικῶν τότε οἰκουμέ-
νη, ήσ' Υψηπύλῃ ἐβασίλευεν (οἱ δέ ἄνδρες ήδη
κατέλιπον τὰς γυναικας ὑπὸ ζηλοτυπίας, διὰ ταῦς
θρήσσαις ἐμέγνυντο κατδαιμόνες ταῦτα), ἔρ-
χεται εἰς λόγους ἰδωντι Υψηπύλῃ. καὶ δῶρα δοῦσα
ἐπεισεν αὐτῇ συγκοιμηθῆναι, καὶ τοὺς ὅλους πε-
σατ ταῦς λοιπὰς συνενισθαι, ὡς δν ἐγγεννήσειαν
παῖδες ἐξ' αὐτῶν. Ο δέ ἐτελοςη, καὶ συγγένοντας Λημ-
νίας οἱ Ἀργοναῦται· καὶ ή' Υψηπύλῃ παῖδα ἔσχεν
Εθνεον" Καὶ μενάντες διάγον χρονὸν πάλιν φύοντι.

Θρόσασι

Πικολάου Δα-
μασκηνοῦ.

Ιστοριῶν.

Ἐκδ. Κοραῆ

Σελ. 236

ὅτι οἱ Ἀργοναῦται πλέοντες ἐπὶ Κεχλοῦς, ἐπεὶ
ἐγένοντο ἐν Λῆμνῳ ὑπὸ γυναικῶν τότε οἰκουρέ-
νη, ἥσ' γψιπύλῃ ἐβασίλευεν (οἱ δὲ ἄνδρες ἦδη
κατέλιπον τὰς γυναικας ὑπὸ γηλοτυπίας, ὅτι ταῖς
Θρήσσαις ἐμέγνυντο κατάλιμπαντες ταῦτα), ἔρ-
χεται εἰς λόγους ἰδοσαντι γψιπύλῃ καὶ δῶρα δοῦσα
ἔπεισεν αὐτῇ συγκοιμηθῆναι, καὶ τοὺς ὄλλους πε-
σαὶ ταῖς λοιπαῖς συνεννέθεαι, ὡς ἂν ἐγγεννήσειαν
παῖδες ἔδ' αὐτῶν. Οἱ δὲ ἐπεισθῆ, καὶ συγγίνονται ληρ-
νίαις οἱ Ἀργοναῦται· καὶ ἡ γψιπύλῃ παῖδα ἔσχεν
Εὔνεον· Καὶ μείναντες δέκαν χρόνον πάλιν φύονται.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Θράσσας

Ωτι οι Ἀργοναῦται πλέοντες ἐπί Κόρχλους, ἐπει
ἐγένοντο ἐν Δῆμνῳ ύπό γυναικῶν τότε οἰκουμέ-
νη, ἦς Ὑψιπύλη ἐβασίλευεν (οἱ δέ ἄνδρες ἦδη
κατέλιπον τὰς γυναικας ύπό ζηλοτυπίας, οἵτινες
θρήσσαις ἐμέγγυντο κατάλιμπάνοντες ταῦτα), ἔρ-
χεται εἰς λόγους ἴδωντι Ὑψιπύλη· καὶ δώρα δοῦσα
ἐπεισεν αὐτῇ συγκοιμηθῆναι, καὶ τοὺς ἄλλους πε-
σατ ταῖς λοιπαῖς συνευνόσσαι, ὡς ἀν ἐγγεννήσειαν
παῖδες ἐξ αὐτῶν. Οἱ δέ ἐπεισοῦν, καὶ συγγίνονται Λημ-
ναῖς οἱ Ἀργοναῦται· καὶ ἡ Ὑψιπύλη παῖδα ἔσχεν
Εσνεον". Καὶ μείναντες δλίγον χρόνον πάλιν φύονται.

Νικολάου Δα-
μασκηνοῦ.

Ιστοριῶν.

Ἐκδ. Κοραή

Σελ. 236

